

SUPER!
SUNT UN GÂNDAC!

CIPRIAN MĂCEȘARU
SUPER!
SUNT UN GÂNDAC!

Cu ilustrațiile autorului

HUMANITAS
junior

Redactor: Iuliana Glăvan/Concepție grafică și copertă: Ioana Nedelcu/DTP: Florina Vasiliu, Carmen Petrescu

Tipărit la Monitorul Oficial R.A.

© HUMANITAS, 2015

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
Super! Sunt un gândac!/text și il.: Ciprian Măceșaru. -
București: Humanitas, 2015
ISBN 978-973-50-5016-0
I. Măceșaru, Ciprian (text; il.)
087.5
821.135.1-93-32

EDITURA HUMANITAS/Piața Presei Libere 1, 013701 București,
România/tel. 021 408 83 50, fax 021 408 83 51/www.humanitas.ro

Comenzi online: www.libhumanitas.ro/Comenzi prin e-mail:
vanzari@libhumanitas.ro/Comenzi telefonice: 0372 743 382,
0723 684 194

Fiului meu

Unu

Într-o dimineață, când Andrei se trezi în patul lui, după o noapte de vise zbuciumate, se pomeni preschimbat într-o gânğanie uriașă. Își privi uimit abdomenul cafeniu și cele trei perechi de picioare ce-i tremurau înaintea ochilor, apoi spuse încântat:

- Suuuperrr!

Se răsuci cu mare greutate, coborî din pat și o zbughi afară din cameră, alergând stângaci pe noile sale picioare și strigând plin de entuziasm:

- Mamăăă! Tatăăă!

Cuprins de nerăbdare, dărâmă o vază cu flori, iar pisica Măriuca, sperându-se de el, dădu panicată din lăbuțe, alunecând pe parchet. Zbârlindu-se toată, de parcă ar fi fost electrocutată, sări pe fereastra deschisă, în curtea plină cu flori.

Când Andrei intră în bucătărie, lovindu-și antenele de pragul de sus, doamna Stănescu tocmai pregătea micul dejun. Încremeni cu felia de pâine în mână. Deschise gura, dând să scoată un țipăt, dar nu se auzi nimic.

- Mamă, mamă, privește! Nu-i așa că arăt super?

Doamna Stănescu leșină.

- Mamă, ce-i cu tine?!

Se apropie și, folosindu-și patru dintre cele șase membre, o prinse pe maică-sa de umeri și o zgâlțâi:

- Trezește-te! Mă sperii!

Doamna Stănescu deschise încet ochii și văzând capul ca o găleată soioasă ce se apropia de ea leșină din nou. Chiar atunci, domnul Stănescu intră în bucătărie, cu ochii ațintiți în ziar.

- Dragă, auzi ce zic ăștia...

Însă nu apucă să spună mai mult. Ridicând o clipă privirea din gazetă, zări uriașa arătare aplecată peste

trupul nemișcat al soției sale. Scăpă ziarul din mâini și, furios, dădu să se năpustească asupra creaturii, despre care, evident, nu avea cum să știe că este fiul său. Gângania se întoarse spre el și îi zise cu glas speriat:

- Tată, nu știu ce se-ntâmplă cu mama!

Oricât de viteaz ar fi fost domnul Stănescu (și, între noi fie vorba, nu prea era), nu găsi altceva mai bun de făcut decât să leșine.

- Și tu?! zise Andrei. Ce e cu voi?! Ați mâncat ceva stricat?

Gângania luă o cană mare cu apă și îi stropi. Bieții părinți, revenindu-și în simțire, începură a se tângui:

- Nu ne face rău, te rugăm din suflet!

Arătarea făcu ochii mari de mirare și spuse:

- Mamă, tată, sunt eu, Andrei, fiul vostru.

- Fiul nostru?! se miră domnul Stănescu.

- Ce-ai făcut cu fiul nostru?! zise și doamna Stănescu.
- M-am trezit în corpul ăsta super, dar tot eu sunt.
- Creatura ne-a înghițit copilul! îi spuse intrigată doamna Stănescu soțului ei. Andrei vorbește dinăuntrul acestui monstru. E vocea lui, n-am nici cea mai mică îndoială.
- Așa e, încuviință domnul Stănescu.
- Păi normal că e vocea mea dacă eu vorbesc, interveni Andrei. Abia aștept să mă duc la școală, să mă vadă colegii. O să fie suuuper!
- Cred și eu că o să fie. Vor fugi ca potârnicșii, spuse tatăl.
- Ce ne facem? Ce ne facem? se tângui doamna Stănescu.
- Mamă, te rog, nu fi supărată!
- Cum să nu fiu?! Te-ai transformat într-un gândac!
- Draga mea, ne vom obișnui și cu asta. E fiul nostru și trebuie să-l iubim așa cum e.